

til 3die Behandling. Det gaar med Husmændene, som det gik med Fiskerne i adskillige Aar. Vi fra vor Side have f. Eks. stillet Forslag om at yde dem Rejseunderstøttelser. De Herrere have bekæmpet det i Finansudvalget, de have stemt det ned den ene Gang efter den anden her i Tinget, men saa en skønne Dag fandt de, at nu var det uklogt længere at gøre Modstand, saa bøjede de af, og saa fik Fiskerne det, der tilkom dem. Paa samme Maade vil det gaa med Husmændene, de ville faa disse Penge, derom føler jeg mig overbevist, maaske ikke saa meget, som der her er foreslaaet, 15,000 Kr. — vi skulle jo spare, og Sparsommeligheden skal jo særlig praktiseres over for Smaafolk — men en lille Skilling faa de nok, maaske 5—6,000 Kr., hvor meget det bliver, skal jeg ikke kunne sige. Den ærede Minister udtalte, at jeg beklagede det Angreb, han rettede imod mig. Nej, det gjorde jeg paa ingen Maade; jeg for mit Vedkommende er ikke ømskindet, og Socialdemokratiet som Parti er det heldigvis heller ikke, saa det beklage vi slet ikke. Men Grunden til, at jeg udtalte, at det var mærkeligt, at Ministeren vilde rette et saadant Angreb paa os, var den, at der slet ikke var givet Anledning dertil. Her er Tale om en Sag, der er begrundet rent sagligt uden noget som helst Angreb til nogen Side. Ministeren udtalte selv, at denne Sag burde holdes uden for Partipolitikken, men saa er det netop mærkeligt, at den ærede Minister ikke kan bekæmpe sig selv og afholde sig fra i et saadant Spørgsmaal, som han selv ønsker skal være en upolitisk Sag, at benytte Lejligheden til at fremsætte Angreb, der endog vare af en meget saarende personlig Karakter, over for to af Socialdemokratiets Medlemmer i denne Sal. Det var det, jeg fandt var mærkeligt.

Den ærede Ordfører for Flertallet (Blem) gjorde Rede for den store Nytte, som Husmændene havde haft af det Arbejde, der var udført gennem Landboforeningerne, og særlig gjorde han Rede for den Fordel, som Husmændene havde haft af Andelsvæsenets Udvikling her i Landet. Det er der jo ingen, der nogen Sinde har bestridt; det er noget, der erkendes fra alle Sider, ikke mindst af Socialdemokratiet, som er meget villigt til at indrømme, at Andelstankens Gennemførelse naturligvis lige saa godt har været til Gavn for de store som for de smaa Landbrug. Saa sagde den ærede Ordfører, at Socialdemokratiet havde hentet sig saa mange Kurve hos Husmændene, at der kunde foranstal-

tes en Udstilling af disse Kurve. Det skulde mere mig, om den ærede Ordfører vilde sætte sig i Spidsen for en saadan Kurveudstilling; maaske han kan faa Statsunderstøttelse dertil, der gives jo Understøttelse til saa meget i Retning af Udstillinger. Men jeg har ellers en anden Opfattelse, og den støtter jeg derpaa, at der sidder en stor Række socialdemokratiske Husmænd som vore Tillidsmænd i offentlige Hverv, valgte ind i Sogneraad, valgte ind i de fri Fattiggasser, Ligningskommissioner og lign., og det viser sig, at disse Tal ere i stærk Stigen for hvert Valg. Det vil kunne paavises, at flere og flere Mænd, netop tilhørende Husmandsstanden, staa som vore Tillidsmænd og vore Kandidater ved disse Valg, og for øvrigt kan jeg henvise til — men det vil maaske være smerteligt for den ærede Ordfører at høre — at baade vor Presse og vor Organisation kan glæde sig ved en stærk og stigende Fremgang netop ude i Husmandsstanden. Jeg maa udtale min Tak til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), der synes at se noget anderledes paa denne Sag end ellers de øvrige Medlemmer her i Salen med Undtagelse af Socialdemokraterne. Det ærede Medlem fandt, at det var fuldt ud rigtigt at forøge denne Bevilling til Husmændene, og fandt, at det, man hidtil havde ydet til Husmandsforeningerne eller Husmændene i det hele taget, var alt for smaa og alt for ringe Beløb. Men derimod tror jeg ikke det mindste paa, hvad det ærede Medlem udtalte om, at saadanne Ting som Religion og Nationalitet skulde danne uoverstigelige Hindringer mellem Socialdemokratiet og Husmændene. Dette er et fuldstændig underordnet Spørgsmaal. Enhver kan for os beholde den Religion og den Nationalitet, han har, det er et fuldstændig underordnet Spørgsmaal, det danner ingen Adskillelse mellem os, og det er min Overbevisning, at det, der hører sammen, kommer sammen. Der er intet naturligere end at Byarbejdere, Landarbejdere og Husmænd række hinanden Haanden, det vil ske, og det sker hver eneste Dag; den Udvikling kunne de Herrere ikke forhindre.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) havde saa meget imod, at denne Bevilling paa 18,000 Kr. skulde ydes til Husmændene, men jeg forstaar ikke, hvorledes han, naar han har saa meget imod den, da kunde være med til i Fjor at stemme for, at de fik 3,000 Kr. Han har altsaa været med til i Prin-